HIERONYMUS
Klosterneuburg, 2. Hälfte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=468
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

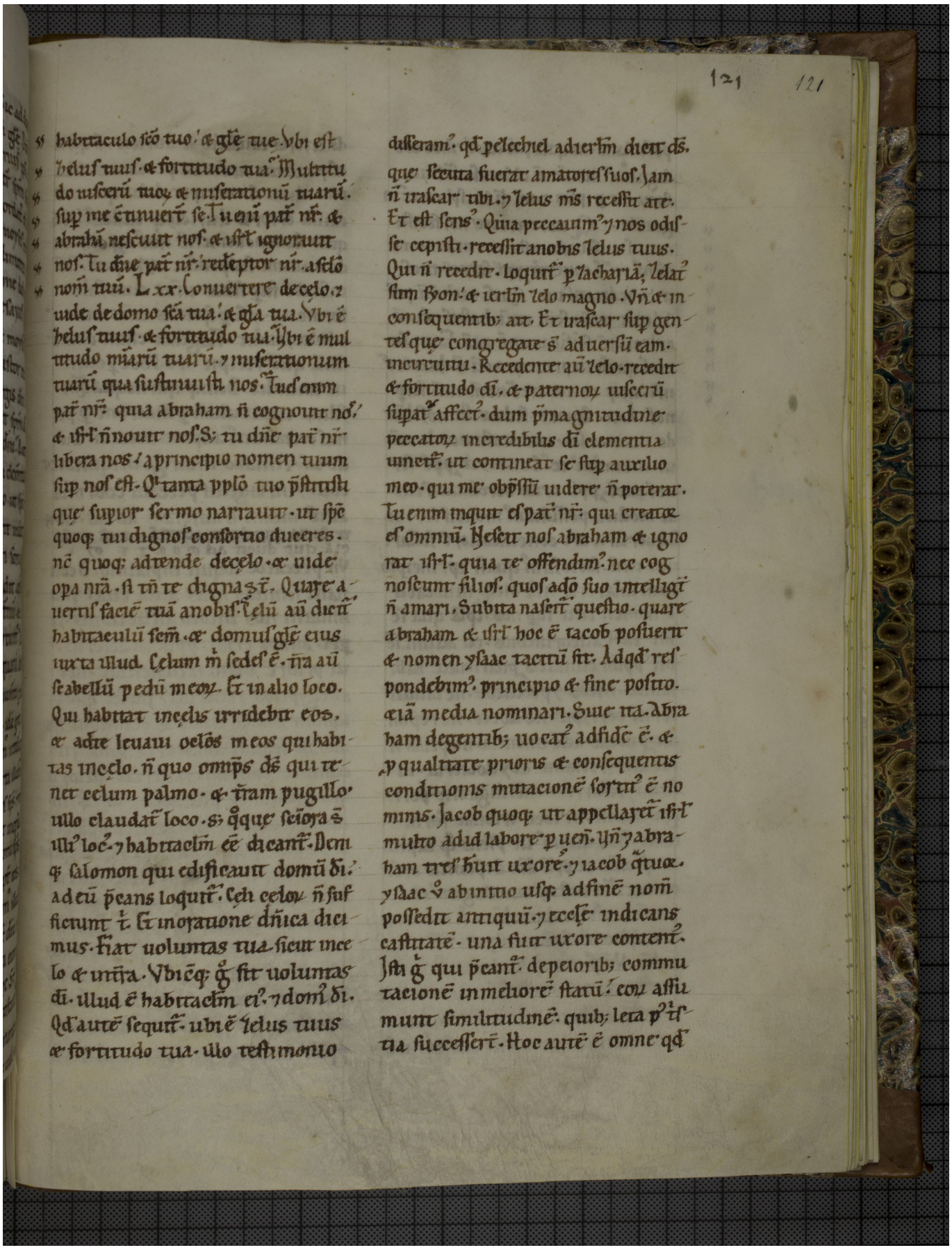

habitaculo sc̄o tuo. & glē tue. Vbi est
zelus tuus. & fortitudo tua. Multitu
do uisceru tuoꝝ & miserationū tuarū.
sup me ē tenuerūt se. Tu enim pat̄ nr̄. &
abrahā nescuit nos. & israel ignorauit
nos. Tu dne pat̄ nr̄. redeptor nr̄. a sclo
nom̄ tuum. Lxx. Conuertere de celo. &
uide de domo sc̄a tua. & glā tua. Vbi ē
zelus tuus. & fortitudo tua. Vbi ē mul
titudo mīarū tuarū. & miserationum
tuarū qua sustinuisti nos. Tuc enim
pat̄ nr̄. quia abraham ñ cognouit nos.
& israel ñ nouit nos. S; tu dne pat̄ nr̄
libera nos. a principio nomen tuum
sup nos est. Q̄ tanta pplō tuo p̄stitisti
que supior sermo narrauit. ut spē
quoq; tui dignos consortio duceres.
nē quoq; adtende de celo. & uide
opa nrā. si tn̄ te digna sūt. Quare a
uertis faciē tuā a nobis. Celū aū dicit̄
habitaculū sem̄. & domus glē eius
iuxta illud. Celum m̄ sedes ē. tra aū
scabellū pedū meoꝝ. Et in alio loco.
Qui habitat in celis irridebit eos.
& adte leuaui oculos meos qui habi
tas in celo. ñ quo omnīs ds̄ qui te
net celum palmo. & tram pugillo.
ullo claudat̄ loco. s; q̄q̄ scriptura s̄
illi loc̄. & habitaclm ēē dicant̄. Nem
q̄ salomon qui edificauit domū di.
ad eū p̄cans loquit̄. Celi celoꝝ ñ suf
ficiunt t̄. Et in oratione dñica dici
mus. Fiat uoluntas tua sicut in cele
lo & in tra. Vbi ēq; q̄ fit uoluntas
di. illud ē habitaclm ei. & dom̄ di.
Qd autē sequit̄. ubi ē zelus tuus
& fortitudo tua. illo testimonio
disseram. qd pelechiel adiecim dicit ds̄.
que secuta fuerat amatores suos. Jam
ñ trascar tibi. & zelus m̄s recessit ate.
Et est sens. Quia peccauim. & nos odis
se cepisti. recessit a nobis zelus tuus.
Qui ñ recedit. loquit̄ p zacharia. Zelat̄
sum syon. & iem̄ zelo magno. Vñ & in
consequentib; ait. Et trascar sup gen
tes que congregate s̄ aduersū eam.
in circuitu. Recedente aū zelo. recedit
& fortitudo di. & paternoꝝ uisceru
supat̄ affect̄. dum p̄ magnitudine
peccatoꝝ incredibilis di clementia
uincit̄. ut contineat se sup auxilio
meo. qui me obp̄ssū uidere ñ poterat.
Tu enim inquit es pat̄ nr̄. qui creatōe
es omniū. Hesciet nos abraham & igno
rat israel. quia te offendim. nec cog
noscunt filios. quos adō suo intelligi
ñ amari. Subita nasciturū questio. quare
abraham & israel hoc ē iacob posuerit
& nomen ysaac tacitū sit. Ad qd̄ res
pondebim. principio & fine posito.
cetera media nominari. Siue ita. Abra
ham degentib; uocat̄ ad fide ē. &
p qualitate prioris & consequentis
conditionis mutacione sortit̄ ē no
mina. Jacob quoq; ut appellaret̄ israel
multo adiuc labore p uicū. Vñ & abra
ham tres habuit uxores. & iacob q̄tuor.
ysaac v̄ ab initio usq; ad finē nom̄
possedit antiquū. & ecclesie indicans
castitate. una fuit uxore content.
Isti q̄ qui p̄cant̄ de peioribus commu
tacione in meliore status. eoꝝ assu
munt similitudine. quib; lex p̄ti
tia successerūt. Hoc autē ē omne qd̄